

Силабус
навчальної дисципліни
Сучасна українська мова
2021-2022 навчальний рік

Освітня програма «Середня освіта (українська мова і література). Англійська мова»
Спеціальність 014 Середня освіта
Предметна спеціальність 014.01 українська мова та література
Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка
Рівень вищої освіти перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

Викладач Еліна ОЛІЙНИК
Посилання на сайт <https://bdpu.org.ua/faculties/ffsk/structure-ffsk/kaf-ukr-mova/composition-kaf-ukr-mova/oliinik/>
Контактний телефон 0660680051
E-mail викладача: ev_olinik@bdpu.org.ua
Графік консультацій вівторок, 11.00-12.00, ауд. 56204, корпус БДПУ 56

Обсяг курсу на поточний навчальний рік:

Кількість кредитів / годин	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Звітність
(I семестр) 3 / 90	4	4	82	екзамен
(II семестр) 3 / 90	4	4	82	екзамен

Семестр: осінній, весняний

Мова навчання: українська

Ключові слова: українська мова, культура української мови, морфеміка, словотвір, морфологія, синтаксис простого речення, синтаксис складного речення, текст.

Мета та завдання курсу:

Мета викладання навчальної дисципліни – дати студентам глибокі, наукові знання з культури української мови, ділової української мови, фонетики, фонології, орфоєпії, графіки та орфографії, морфеміки і словотвору, граматики сучасної української мови, допомогти практично оволодіти її нормами, сприяти досягненню високого рівня мовної освіти тощо.

Основним завданням вивчення дисципліни “Сучасна українська мова” є систематичний виклад теоретичних питань культури української мови, фонетики і фонології, лексики і фразеології, правопису і орфоєпії, словотвору і граматики. Проте наукове і практичне осмислення курсу не обмежується засвоєнням правил слововживання, побудови речень, правопису тощо. Ці теоретичні завдання і практичні цілі здійснюються і в шкільному курсі української мови. У процесі вивчення вузівського курсу студент повинен виробити наукові погляди на мову, глибоко усвідомити і вміти розкривати діалектичні взаємозв'язки між фонетичною, лексичною, словотвірною та граматичною системами, розвивати в собі навички самостійного аналізу мовних фактів, використовуючи при цьому знання, здобуті з суміжних лінгвістичних дисциплін – загального мовознавства, діалектології, історичної граматики та ін.; набути такі якості філолога, як уміння сприймати красу рідної мови, її багатство, навчитись володіти цими багатствами і високою культурою мовлення; правильно оцінювати стилістичні властивості мовних одиниць, їх емоційно-експресивні відтінки.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **знати:**

- сутність лексики української мови як системи;
- лексичні норми сучасної української літературної мови;
- ознаки фразеологічних словосполучень, їхні типи, стилістичні особливості;
- різні види лексикографічних видань.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **вміти:**

- давати визначення основних понять;
- розпізнавати та дотримуватися норм літературної мови, принципів уживання різних слів (синонімів, антонімів, омонімів, паронімів тощо);
- правильно використовувати фразеологізми в мовленні;
- користуватися різними видами словників;
- редагувати тексти з лексичними помилками, аргументовано висловлюючи свої думки.

Компетентності та програмні результати навчання:

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання
ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена су-спільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демо-кратичного) суспільства та необ-хідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК 2. Здатність зберігати та при-множувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення су-спільства на основі розуміння іс-торії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у за-гальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку су-спільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя. ЗК 3. Знання та розуміння пред-метної області та розуміння професійної діяльності. ЗК 8. Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях. ЗК 10. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. ФК 5. Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії української мови в закладах середньої освіти, практиці навчання української мови. ФК 6. Здатність вільно володіти українською мовою, адекватно ви-користовувати мовні ресурси, де-монструвати сформовану мовну й мовленнєву компетентності в про-цесі фахової і міжособистісної ко-мунікації, володіти різними засо-бами мовної поведінки в різних комунікативних контекстах. ФК 8. Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й поро-дження зв'язних монологічних і діа-логічних текстів в усній та пись-мовій формах українською мовою, володіти методикою розвитку мовлення учнів у процесі говоріння й підготовки творчих робіт. ФК 10. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні явища, викори-стовувати різні методи й методики аналізу тексту. ФК 11. Здатність власною держав-ницькою позицією, особистою мо-вною культурою, ерудицією, пова-гою й любов'ю до української мо-ви виховувати національно сві-домих громадян України. ФК 16. Здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіо-нальному, національному, євро-пейському й глобальному рівнях) для розвитку	ПРЗ 1. Знає сучасні філологічні й дидактичні засади навчання укра-їнської мови. ПРЗ 2. Обізнаний із елементами теоретичного й експерименталь-ного (пробного) дослідження в професійній сфері та методами їх реалізації. ПРЗ 3. Знає основні функції й за-кони розвитку мови як суспільно-го явища, різномірневу (системну) організацію української мови та її норми, особливості використання мовних одиниць у певному кон-тексті, мовний дискурс художньої літератури й сучасності. ПРУ 1. Уміє працювати з теоре-тичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й система-тизувати інформацію, використо-вувати її в освітньому процесі. ПРУ 2. Володіє комунікативною мовленнєвою компетентністю з української мови (лінгвістичний, соціокультурний, прагматичний компоненти відповідно до за-гальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти), здатний удоско-налювати й підвищувати власний компетентнісний рівень. ПРУ 5. Порівнює мовні факти, явища, визначає їхні подібності й відмінності. ПРУ 7. Володіє основами профе-сійної культури, має здатність створювати й редагувати тексти фахового змісту. ПРК 1. Формує комунікаційну стратегію з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотриманням етичних норм спілкування, принципів толерантності, творчого діалогу, співробітництва та взаємоповаги до всіх учасників освітнього процесу. ПРК 2. Ефективно спілкується в науково-навчальній, соціально-ку-льтурній та офіційно-ділових сфе-рах; виступає перед аудиторією, бере участь у дискусіях, обстоює власну думку (позицію), дотриму-ється культури поведінки й мовленнєвого спілкування.

професійних знань і фахових компетентностей, використання перспективного практичного досвіду й мовно-літературного контексту для реалізації навчально-виховних цілей.

ФК 17. Здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави.

Зміст курсу:

Розділ: МОРФЕМІКА. СЛОВТВІР

Тема 1. Морфеміка як розділ науки про мову

Морфеміка як рівень мовної системи та розділ мовознавства. Морфема як основна двопланова одиниця мови. Морфема, морф і аломорф. Варіанти морфем. Співвідношення морфем: омонімія, синонімія, антонімія морфем.

Тема 2. Морфемна структура слова в українській мові

Структурні типи морфем сучасної української літературної мови. Корінь слова. Позиційні типи афіксів (префікс, суфікс, постфікс, конфікс, уніфікс). Флексія. Типи афіксів за функцією і вживанням. Словотвірні та формотвірні афікси. Афікси, що мають синкретичний функційний характер. Поняття асеманти (інтерфікса). Типи інтерфіксів. Афіксоїди. Типи морфем: за значенням (семантичні, лексико-граматичні, граматичні); за структурою (однофонемні і багатофонемні; вокалічні, консонантні і змішані); за продуктивністю (продуктивні і непродуктивні); за походженням (питомі і запозичені).

Тема 3. Основа слова. Історичні зміни в морфемній будові слова

Основа слова, її характеристика: похідна/непохідна, вільна/зв'язана, проста/складна, відкрита/закрита, суцільна/перервана. Подільність основ. Історичні зміни в морфемній будові слова.

Тема 4. Морфонологія і морфонологічні процеси

Морфонологія і поняття морфонеми. Морфонологічні явища: чергування (альтернація), усичення (елізія), інтерфіксація, нарощення, накладання (інтерференція), наголос.

Тема 5. Словотвір як учення про творення слів

Словотвір як розділ науки про мову. Об'єкт і завдання словотвору. Зв'язки словотвору з іншими лінгвістичними науками. Похідна і твірна основи. Словотвірна база і словотвірний формант. Семантичні відношення між мотивуючим та мотивованим словами. Словотвірне значення як вираження мотиваційних відношень.

Тема 6. Основні одиниці словотвору

Словотвірна пара як одиниця словотвору. Основні ознаки словотвірного типу. Будова словотвірного ланцюжка. Структура словотвірного гнізда.

Тема 7. Морфологічні способи словотвору

Поняття про способи словотвору. Класифікація способів словотвору. Морфологічні способи словотвору: афіксальні способи: суфіксальний, нульова суфіксація (безафіксний), префіксальний, суфіксально-префіксальний, флексивний, постфіксальний. Складання як спосіб словотвору (осново- і словоскладання, аббревіація).

Тема 8. Неморфологічні способи словотвору

Морфолого-синтаксичний спосіб. Конверсія. Субстантивація. Ад'єктивація. Проніміналізація. Лексико-семантичний спосіб і його відмінність від усіх інших способів творення нових слів. Лексико-синтаксичний спосіб словотвору.

Розділ: МОРФОЛОГІЯ

Тема 1. Вступ до граматики. Основні питання морфології

Грамматичне значення, граматична форма, граматична категорія. Основні способи вираження граматичних значень слова в українській мові. Частини мови і принципи їх виділення. Предмет і завдання морфології. Класифікація частин мови у сучасній лінгвістичній теорії. Поняття про словоформи.

Тема 2. Іменник як частина мови

Загальна характеристика іменника як частини мови. Лексико-граматичні категорії іменників: конкретні й абстрактні; загальні і власні; предметні й речовинні, збірні й одиничні. Категорія істот/неістот.

Грамматичні категорії іменників: категорія роду іменників, її значення, морфологічне, синтаксичне, лексичне вираження; категорія числа, її значення та граматичні засоби вираження. Родові ознаки незмінюваних

іменників. Рід аббревіатур. Категорія відмінка. Основні значення відмінків. Поділ іменників на відміни та групи. Відмінювання іменників, що мають тільки форму множини. Невідмінювані іменники. Відмінювані і невідмінювані аббревіатури.

Тема 3. Прикметник як частина мови

Прикметник як частина мови. Лексико-граматичні розряди прикметників: якісні, відносні, присвійні та проміжні розряди. Повні і короткі форми прикметників, стягнені й нестягнені форми повних прикметників, особливості їх функціонування в сучасній українській мові. Ступені порівняння прикметників. Відмінювання прикметників.

Тема 4. Числівник. Функціональні розряди числівників

Числівник як частина мови. Функціональні розряди числівників. Структурні групи числівників: прості, складні та складені числівники. Словозміна числівників. Особливості наголошування числівників при словозміні. Зв'язок числівників з іменником.

Тема 5. Займенник як частина мови

Займенник як частина мови. Лексико-граматичні розряди займенників та їх семантико-граматичні особливості. Відмінювання займенників.

Тема 6. Дієслово як частина мови

Дієслово як частина мови. Система дієслівних утворень в сучасній українській літературній мові: особові форми, інфінітив, дієприкметник, дієприслівник. Типи дієслівних основ. Поділ дієслів на класи за основою теперішнього (майбутнього) часу та інфінітива. Категорія виду дієслова. Видові пари, їх творення. Одновидові дієслова. Способи дієслівної дії. Категорія перехідності-неперехідності. Категорія стану.

Категорія способу. Дійсний, умовний і наказовий способи. Поняття про категорію валентності. Категорія часу. Система дієслівних часів, їх творення.

Словозмінні категорії дієслова: особи, числа, роду. Дієслова з неповною особовою парадигмою. Безособові дієслова.

Тема 7. Дієприкметник та дієприслівник як форми дієслова. Дієслівні форми на -но, -то

Дієприкметник як форма дієслова. Активні й пасивні дієприкметники, їх творення. Ад'єктивація й субстантивація дієприкметників. Дієслівні форми на *-но, -то*.

Дієприслівник як форма дієслова. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення.

Тема 8. Прислівник як частина мови

Функціональні розряди прислівників: означальні й обставинні. Предикативні прислівники. Ступені порівняння прислівників. Адвербіалізація та перехід прислівників у інші частини мови.

Тема 9. Службові частини мови. Прийменник. Сполучник

Поняття про службові слова. Прийменник, загальна характеристика. Структура первинних і вторинних прийменників. Основні значення конструкцій з прийменниками. Синоніміка прийменникових конструкцій.

Загальне поняття про сполучник. Поділ сполучників за структурою і способом уживання. Сполучники сурядності й підрядності. Правопис сполучників. Поняття про сполучні слова.

Тема 10. Частка як частина мови. Вигуки та звуконаслідувальні слова

Загальне поняття про частку. Характеристика часток за походженням, будовою та місцем у реченні. Розряди часток. Формотворчі та словотворчі частки. Однозначність та багатозначність частки.

Загальна характеристика вигуків. Граматичні особливості та морфологічні ознаки вигуків. Розряди вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Розділ: СИНТАКСИС ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ

Тема 1. Загальні питання українського синтаксису. Основні синтаксичні одиниці

Зміст, обсяг і завдання курсу, зв'язок з іншими науковими дисциплінами. Місце і роль курсу синтаксису української мови у формуванні фахової підготовки вчителя-словесника. Синтаксис як учення про будову словосполучень, речень і складного синтаксичного цілого в сучасній українській літературній мові. Речення як основна одиниця мови і мовлення. Речення і судження.

Тема 2. Синтаксичні зв'язки та семантико-синтаксичні відношення

Типологія синтаксичного зв'язку. Неоднорідність зв'язку на різних рівнях синтаксичної системи. Види підрядного зв'язку в словосполученні. Види синтаксичного зв'язку в реченні. Семантико-синтаксичні відношення між компонентами, що структурують синтаксичні одиниці (предикативні, напівпредикативні, суб'єктні, об'єктні, атрибутивні, обставинні, апозитивні, синкретичні, комплетивні, єднальні, приєднувальні, зіставно-протиставні, градаційні).

Тема 3. Сурядні словосполучення в системі синтаксичних одиниць

Розмежування вільних синтаксичних словосполучень і фразеологічних одиниць. Типи синтаксичних словосполучень. Проблема сурядних словосполучень у сучасній синтаксичній науці. Класифікація сурядних словосполучень.

Тема 4. Підрядні словосполучення

Підрядні словосполучення і способи вираження в них синтаксичних відношень – атрибутивних, комплетивних, об'єктних, обставинних, апозитивних. Типи підрядних словосполучень за морфологічним вираженням головного компонента: дієслівні, іменникові, прикметникові, числівникові, займенникові, прислівникові. Типи підрядного зв'язку в структурі словосполучення: узгодження (повне і неповне), керування (сильне і слабке; безпосереднє й опосередковане), прилягання (власне прилягання та відмінкове прилягання).

Тема 5. Речення та його основні ознаки

Предикативність, модальність, часова віднесеність, відносна змістова, граматична та інтонаційна завершеність як ознаки речення. Основи поділу речень на прості й складні. Типи речень за метою висловлення: розповідні, питальні й спонукальні. Окличні речення як засіб вираження почуття: розповідно-окличні, спонукально-окличні, питально-окличні. Типи речень за характером вираженого ставлення до дійсності: стверджувальні й заперечні.

Тема 6. Загальна характеристика простого речення

Двоскладні та односкладні прості речення (поширені й непоширені), повні й неповні. Загальна характеристика кожного з цих типів. Порядок слів у простому реченні. Прямий і непрямий порядок слів. Поняття про актуальне членування речення.

Тема 7. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення

Підмет і способи його вираження. Простий і складений підмети. Присудок. Простий присудок, його вираження. Ускладнені форми простого присудка. Питання про іменний присудок з нульовою зв'язкою. Складений присудок: іменний і дієслівний. Зв'язка як компонент складеного присудка, різні її типи. Способи вираження іменного складеного присудка. Дієслівний складений присудок, характер зв'язки в ньому. Ускладнені форми дієслівного складеного присудка. Питання про складний присудок. Координація простого і складного присудка з підметом.

Тема 8. Поняття про другорядні члени (поширювачі) речення. Прислівні поширювачі речення

Додаток як синтаксичне вираження об'єкта. Прямий і непрямий додаток. Придієслівні й приіменні додатки. Означення як синтаксичне вираження атрибута, узгоджені й неузгоджені означення, способи їх вираження. Розмежування неузгоджених означень і додатків, залежних від іменників. Прикладка як особлива форма означення. Місце прикладок та їх змістові функції щодо означуваного слова. Обставини як синтаксичне вираження різних ознак і відношень дії або стану. Типи обставин за значенням і способом вираження їх окремими словами і сполученнями слів. Роль обставин у формуванні структури простого речення.

Тема 9. Поняття про односкладні речення. Характер головного члена в них

Характеристика структурних типів односкладних речень дієслівного типу: означено-особових, неозначено-особових, узагальнено-особових, безособових, інфінітивних. Характеристика односкладних речень іменного типу: номінативних, вокативних, генітивних.

Тема 10. Неповні речення, їх типи

Двоскладні й односкладні неповні речення, структурні різновиди та їх функції. Еліптичні речення. Особливості пунктуації в неповних реченнях на місці неназваного члена. Уживання неповних речень у різних стилях мови.

Тема 11. Слова-речення, їх типи

Слова-речення, типи їх за значенням і функціями. Приєднувальні конструкції як специфічні різновиди речень. Активний і пасивний звороти в українській мові.

Тема 12. Речення з однорідними членами

Поняття про однорідні члени речення. Способи вираження означення та їх відмінності від неоднорідних. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Синтаксична роль узагальнювальних слів і словосполучень.

Тема 13. Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення. Вставні та вставлені компоненти речення. Звертання, способи їх вираження

Основні умови відокремлення другорядних членів речення. Синонімія відокремлених і невідокремлених членів. Відокремлення означень. Узгоджені відокремлені означення. Дієприкметникові й прикметникові звороти як типи поширеного відокремленого означення. Неузгоджені відокремлені означення. Пунктуація при відокремлених означеннях. Відокремлення прикладок. Відокремлення обставин. Вставні слова і словосполучення. Типи вставних слів і словосполучень за будовою і значенням. Вставлені компоненти речення. Глибина вставлення в реченні. Значення і способи вираження звертання звертання. Вокативні речення.

Розділ: СИНТАКСИС СКЛАДНОГО РЕЧЕННЯ. ТЕКСТ

Тема 1. Визначальні структурно-семантичні ознаки складного речення в сучасній українській мові

Змістова та інтонаційна єдність частин складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення: сполучники, сполучні слова, інтонація, порядок частин, співвідносність форм дієслів-присудків тощо.

Тема 2. Перехідні випадки між сурядністю і підрядністю, між простими і складними реченнями

Сурядний і підрядний зв'язок у складному реченні. Перехідні випадки між сурядністю і підрядністю, між простими і складними реченнями. Шляхи утворення складного речення.

Тема 3. Складносурядні речення, їх структура

Сурядні сполучники як один із засобів вираження синтаксичних і змістових відношень між компонентами складносурядного речення. Єднальні, приєднувальні, протиставні, розділові й градаційні сполучники. Синонімія й омонімія сполучників сурядності.

Тема 4. Змістові відношення між частинами складносурядного речення

Синонімія й омонімія сполучників сурядності. Змістові відношення між частинами складносурядного речення. Особливості пунктуації на межі частин складносурядного речення.

Тема 5. Складнопідрядне речення як синтаксична одиниця. Логіко-граматична класифікація складнопідрядних речень

Синтаксичне значення термінів «головна частина» і «підрядна частина». Функції сполучних слів і сполучників у складнопідрядному реченні, їх синонімічність й омонімічність. Вказівні слова в головній частині. Співвідношення форм дієслів-присудків головної і підрядної частини як синтаксична ознака складнопідрядного речення. Місце підрядної та головної частини у складному реченні. Підрядні, що залежать від головної частини в цілому або окремих його членів. Питання про принципи класифікації складнопідрядних речень у лінгвістичній літературі. Різновиди складнопідрядних речень за логіко-граматичною класифікацією.

Тема 6. Структурно-семантична класифікація складнопідрядних речень

Складнопідрядні речення нерозчленованої структури, їх типи. Складнопідрядні речення розчленованої структури, їх типи.

Тема 7. Складнопідрядне речення з кількома підрядними

Загальна характеристика складнопідрядних речень з кількома підрядними. Супідрядність (однорідна і неоднорідна) і послідовна підрядність. Складні речення змішаного типу.

Тема 8. Безсполучникові складні речення, синонімічні до складносурядних і складнопідрядних речень; несинонімічні до сполучникових складних речень

Загальні відомості про безсполучникові складні речення. Складні безсполучникові речення з однотипними частинами. Складні безсполучникові речення з різнотипними частинами. Змістові відношення і засоби зв'язку між частинами безсполучникового речення. Пунктуація на межі частин безсполучникового речення.

Тема 9. Складні речення із сполучниковим і безсполучниковим зв'язком

Критерії виділення складних ускладнених речень як окремого типу синтаксичних одиниць. Ускладнені складні речення з сурядним та підрядним зв'язком. Ускладнені речення з сурядним і безсполучниковим зв'язком. Складні ускладнені речення з підрядним і безсполучниковим зв'язком. Складні ускладнені речення з сурядним, підрядним і безсполучниковим зв'язком.

Тема 10. Період в українській мові, його структурні типи, особливості інтонації. Пряма, непряма і невласне-пряма мова

Надфразні єдності як синтаксично-стилістичні одиниці літературної мови. Період як різновид складного ускладненого речення. Співвідношення форм прямої і непрямої мови. Різні типи зв'язку прямої мови з непрямою. Заміна прямої мови непрямою і навпаки. Невласне-пряма мова, її структурні особливості й застосування. Різноманітність типів речень у сучасній українській літературній мові як наслідок розвитку її граматичної будови. Принципи синтаксичного аналізу речень й пунктуація. Використання засобів пунктуації для вираження емоційно-змістових відтінків речення.

Тема 11. Пунктуація. Основи сучасної української пунктуації. Основи вживання розділових знаків у простому й складному реченнях

Система розділових знаків: видільні й віддільні. Структура речення і пунктуація. Інтонаційні особливості. Основні правила вживання розділових знаків у простому й складному реченнях. Особливості пунктуації в текстах різного функціонального призначення.

Тема 12. Текст. Граматичні категорії тексту. Складне синтаксичне ціле: структура. Абзац

Текст, контекст. Функції тексту. Міжреченнєві внутрішньотекстові синтаксичні зв'язки. Міжреченнєві внутрішньотекстові смислові відношення. Актуалізація на рівні тексту, основні закономірності.

Поняття про складне синтаксичне ціле. Засоби зв'язку компонентів складного синтаксичного цілого. Поняття про абзац.

Методи навчання: словесні (лекція, бесіда, навчальна дискусія), наочні (спостереження, ілюстрування), практичні (вправи різних типів, комплексні контрольні завдання), індивідуальна дослідницька робота студентів.

Політика курсу (особливості проведення навчальних занять): від студента очікується здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи

Технічне й програмне забезпечення/обладнання, наочність: персональний комп'ютер, проєктор, екран/інтерактивна дошка.

Система оцінювання та вимоги:

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролів. Підсумкова оцінка є сумою балів, набраних за весь курс навчання та під час екзамену (50+50=100), і вираховується за національною шкалою та шкалою ЄКТС.

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять. При оцінюванні на практичних заняттях враховується активна участь студентів у занятті, здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи.

Підсумковий контроль відбувається у формі екзамену, який складається з двох теоретичних питань та одного практичного завдання.

Таблиця 1. Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах

Вид контролю	Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах	Частина підсумкової оцінки у балах	Підсумкова оцінка
Поточний контроль		50	100
Практичні заняття, самостійна робота	50		
Підсумковий контроль		50	
Екзамен	50		

Таблиця 2. Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час поточного контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	незадовільно		задовільно		добре		відмінно
	1-17	18-25	26-29	30-32	33-39	40-45	46-50
	F	FX	E	D	C	B	A
	не зараховано		зараховано				
Практичне заняття 1	0,8	1	1,3	1,5	1,8	2,1	2,3
Практичне заняття 2	0,8	1,2	1,3	1,5	1,8	2,1	2,3
Практичне заняття 3	0,8	1,2	1,3	1,5	1,8	2,1	2,3
Практичне заняття 4	0,8	1,2	1,3	1,5	1,8	2,1	2,3
Практичне заняття 5	0,8	1,2	1,4	1,5	1,8	2,1	2,4
Практичне заняття 6	0,8	1,2	1,4	1,5	1,8	2,1	2,4
Практичне заняття 7	0,8	1,2	1,4	1,5	1,8	2,1	2,4
Практичне заняття 8	0,8	1,2	1,4	1,5	1,8	2,1	2,4
Практичне заняття 9	0,8	1,2	1,4	1,5	1,8	2,1	2,4

Практичне заняття 10	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,1	2,4
Самостійна робота 1	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,1	2,4
Самостійна робота 2	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,1	2,4
Самостійна робота 3	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 4	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 5	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 6	0,8	1,2	1,4	1,5	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 7	0,8	1,2	1,4	1,6	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 8	0,8	1,2	1,4	1,6	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 9	0,8	1,2	1,4	1,6	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 10	0,9	1,2	1,4	1,6	1,9	2,2	2,4
Самостійна робота 11	0,9	1,2	1,4	1,6	1,9	2,2	2,4
Разом максимальна кількість набраних балів	17	25	29	32	39	45	50

Таблиця 3. Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час підсумкового контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	незадовільно		задовільно		добре		відмінно
	1-17	18-24	25-28	29-32	33-38	39-44	45-50
	F	FX	E	D	C	B	A
I теоретичне питання	5,6	8	9,3	10,6	12,6	14,6	16,6
II теоретичне питання	5,6	8	9,3	10,6	12,6	14,6	16,6
Практичне завдання	5,6	8	9,3	10,6	12,6	14,6	16,6
Максимальна кількість набраних балів	17	24	28	32	38	44	50

Узагальнені критерії оцінювання:

- «відмінно/А», 90–100 балів – здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, уміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, уміє використовувати набуті компетентності для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування й нахили;
- «добре/В», 78–89 балів – здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи й задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна;
- «добре/С», 65–77 балів – здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, у цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок;
- «задовільно/Д», 58–64 бали – здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання й розуміння основних положень; із допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих;
- «задовільно/Е», 50–57 бали – здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні (обсяг набутих компетентностей здобувача відповідає мінімальним критеріям);
- «незадовільно/FX», 35–49 балів – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу (до 20 %);

- «незадовільно/F», 1–34 бали – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання й відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Таблиця 4. Шкала оцінювання поточного та підсумкового контролю

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ЄКТС
	Для підсумкового семестрового контролю, що включає екзамен, курсову роботу, практику	Для підсумкового семестрового контролю, що включає залік	Для всіх видів підсумкового контролю
39-50	відмінно	зараховано	A (відмінно)
32-38	добре		B (добре)
26-31			C (добре)
21-25			D (задовільно)
14-20	задовільно		E (задовільно)
8-13	незадовільно	не зараховано	F _X (незадовільно) з можливістю повторного складання
1-7	Незадовільно		F (незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Підсумкова оцінка є сумою балів, набраних за весь курс навчання та під час екзамену (50+50=100) та вираховується за національною шкалою та шкалою ЄКТС.

Таблиця 5. Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ЄКТС
	Для підсумкового семестрового контролю, що включає екзамен, курсову роботу, практику	Для підсумкового семестрового контролю, що включає залік	Для всіх видів підсумкового контролю
90-100	Відмінно	зараховано	A (відмінно)
78-89	Добре		B (добре)
65-77			C (добре)
58-64			D (задовільно)
50-57	Задовільно		E (задовільно)
35-49	Незадовільно	не зараховано	F _X (незадовільно) з можливістю повторного складання
1-34	Незадовільно		F (незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Список рекомендованих джерел:

Базова

1. Бабич Н. Культура фахового мовлення: навч. посіб. Чернівці: Книги-XXI, 2014. 556 с.
2. Бойко В. М. Граматика української мови: Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навч. посіб. Київ: Академвидав, 2014. 248 с.
3. Вихованець І. Р., Городенська К. Г., Загнітко А. П., Соколова С. О. Граматика української мови. Морфологія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 752 с.
4. Бевзенко С. П. Сучасна українська мова. Синтаксис: навч. посіб. Київ: Вища шк., 2005. 270 с.
5. Бондар О. І., Карпенко Ю. О., Микитин-Дружинець М. Л. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія: навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія», 2006. 368 с.
6. Єгорова Т. Д. Практичний курс української мови. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 160 с.
7. Кацавець Р. С. Ділова українська мова. За новим Українським правописом: навч. посіб. Київ: Алерта, 2020. 306 с.
8. Микитюк О. Сучасна українська мова: самобутність, система, норма: навч. посіб. 5-те вид., зі змінами. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 440 с.
9. Новий український правопис: навч. посіб. Київ: «Центр учбової літератури», 2019. 284 с.
10. Пономаренко С. Сучасна українська мова: Морфеміка. Дериwатологія. Морфонологія: навч. посіб.; відп. ред. О. В. Крутоголова. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 300 с.
11. Сучасна українська мова: Лексикологія. Фонетика: підручник / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Берковець та ін.; за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 340 с.
12. Сучасна українська мова: Морфологія: підручник / за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 524 с.
13. Сучасна українська мова: Синтаксис: підручник / А. К. Мойсієнко, І. М. Арібжанова, В. В. Коломийцева та ін.; за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 238 с.
14. Українська мова: Енциклопедія / за ред. В. М. Русанівського. Київ: Укр. енцикл., 2000. 752 с.
15. Український правопис. Київ: Наук. думка, 2019. 392 с.
16. Фурдуй М. І. Українська мова: практикум: навч. посіб. Київ: Либідь, 2011. 416 с.
17. Шевчук С. В., Кабиш О. О., Клименко І. В. Сучасна українська літературна мова: навч. посіб. Київ: Алерта, 2017. 544 с.
18. Шевчук С. В. Українське ділове мовлення: навч. посіб. Київ: Алерта, 2018. 328 с.
19. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2004. 407 с.
20. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови: навч. посіб. Київ: ВД «Освіта», 2016, 288 с.

Додаткова

Морфеміка. Словотвір

1. Бабій І. М., Лісняк Н. І. Українська мова. Морфеміка і словотвір: навч. посіб. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2006.
2. Безпояско Л. К., Городенська К. Г. Морфеміка української мови: підручник. Київ: Наук. думка, 1987. 212 с.
3. Віняр Г. М. Творення нових прикметників в українській мові новітнього періоду (транспозиційні словотвірні типи). *Філологічні студії: наук. вісник КДПУ. Кривий Ріг*, 2008. Вип. 1. С. 6–9.
4. Грещук В. В. Словотвір у сучасній науковій парадигмі. *Студії з українського мовознавства: Вибрані праці*. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2009. С. 19–28.
5. Горпинич В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфонологія: навч. посіб. Київ: Вища шк., 1999. 208 с.
6. Карпенко Ю. О. Способи словотвору: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2006. 336 с.
7. Кислюк Л. Сучасна українська словотвірна номінація: ресурси та тенденції розвитку: монографія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 424 с.
8. Колоїз Ж. В. Українська оказіональна деривація: монографія. Київ: Акцент, 2007. 311 с.
9. Лесюк М. П. Словотвір у інтерпретації Василя Сімовича. *Актуальні проблеми українського словотвору*. Івано-Франківськ: Плай, 2002. С. 140–151.

10. Олійник Е. В. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір: навч. посіб. Бердянськ: БДПУ, 2012. 135 с.
11. Сікорська З. С. Сучасна українська мова. Словотвір і морфеміка. Луганськ: Альма матер, 2000. 174 с.
12. Степаненко О. К. Словотвірні гнізда з вершинним соматичним компонентом: семантика і структура: монографія. Дніпропетровськ: Акцент ПП, 2011. 168 с.
13. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навч. посіб. / упоряд. С. П. Гірняк, Н. Р. Лисенко, І. А. Шумей. Дрогобич: Посвіт, 2009. 256 с.
14. Хрустик Н. М., Хаценко Л. І. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 136 с.

Морфологія

1. Алексієнко Л. А., Зубань О. М., Козленко І. В. Сучасна українська мова: Морфологія: підручник / за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 524 с.
2. Безпояско О. К. Граматика української мови. Морфологія: підручник. Київ: Либідь, 1993. 336 с.
3. Бабій І. М., Вільчицька Т. П. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Практикум: навч. посіб. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2002. Ч.1. 64 с.
4. Бабій І. М., Вільчицька Т. П. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Практикум: навч. посіб. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2002. Ч.2. 80 с.
5. Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови: Академ. граматика укр. мови. Київ: Унів. вид-во «Пульсари», 2004. 400 с.
6. Вихованець І. Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті. Київ: Наукова думка, 1988.
7. Волох О. Т. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. Синтаксис. Київ: Вища шк., 1989. 334 с.
8. Глібчук Н. М., Добосевич У. Б. Сучасна українська мова. Морфологія. Практикум: навч. посіб. Київ: Знання, 2009. 486 с.
15. Горпинич В. О. Морфологія української мови: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2004. 336 с.
9. Джочка І. Ф., Ципердюк О. Д. Сучасна українська мова. Практична морфологія: навч. посіб. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2012. 588 с.
10. Загнітко А. П. Теоретична граматика сучасної української мови. Морфологія. Синтаксис. Донецьк: ТОВ «ВКФ «БАО», 2011. 992 с.
11. Олійник Е. В. Сучасна українська літературна мова: Морфологія: навч. посіб. Бердянськ: БДПУ, 2017. 223 с.
12. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навч. посіб. / упоряд. С. П. Гірняк, Н. Р. Лисенко, І. А. Шумей. Дрогобич: Посвіт, 2009. 256 с.
13. Цілина М. М. Сучасна українська літературна мова: Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навч. посіб. Київ: Університет «Україна», 2009. 215 с.

Синтаксис простого і складного речення

1. Бевзенко С. П., Литвин Л. П., Семеренко Г. В. Сучасна українська мова. Синтаксис. Київ, 2005.
2. Вихованець І. Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови Київ: Наукова думка, 1992. 224 с.
3. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис: підручник. Київ: Либідь, 1993. 168 с.
4. Волох О. Т., Чемерисов М. Т., Чернов Є. І. Сучасна українська літературна мова. Морфологія. Синтаксис. Київ: Вища школа, 1984. 255 с.
5. Глазова С. М. Сучасна українська літературна мова: синтаксис простого речення. Навч. посіб. Бердянськ, 2020. 193 с.
6. **Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови: Підручник. Київ: Академія, 2010. 380 с.**
7. Загнітко А. П., Вівтонів М. О., Сегін Л. В. Український синтаксис: навчально-практичний комплекс: [в 2 ч.] 2-ге вид., доповн. Донецьк-Слов'янськ: ДонНУ, 2011. 652 с.
8. Загнітко А. П. Теоретична граматика української мови. Синтаксис. Донецьк, ДНУ, 2001. 662 с.
9. Караман С. О., Караман О. В. Сучасна українська літературна мова: Навч. посіб. Київ: КМПУ ім. Б. Д. Грінченка, 2005. 236 с.
10. Каранська М. У. Синтаксис сучасної української мови Київ: Либідь, 1995. 312 с.

11. Ліпич В. М., Попова О. І. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис: навч. посіб. Бердянськ, 2012. 376 с.
12. Мойсієнко А. К., Арібжанова І. М., Коломийцева В. В. Сучасна українська мова: Морфологія. Синтаксис: Підручник. Київ: Знання, 2010. 374 с.
13. Слинько І. І., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М. Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. Київ: Вища школа, 1994. 670 с.
14. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / за заг. ред. І. К. Білодіда. Київ: Наук. думка, 1972. 515 с.
15. Сучасна українська мова: Синтаксис: Підручник / за ред. А. К. Мойсієнка; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ: Знання, 2013. 238 с.
16. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: Підручник Київ: ВЦ «Академія», 2010. 408 с.

Словники

1. Береза Т. Мовою бестселерів: сучасний словник живої мови. Львів: Апріорі, 2017. 800 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь, 2009. 1736 с.
3. Гринчишин Д. Г., Сербенська О. А. Словник паронімів української мови. Київ: Рад. школа, 1986. 222 с.
4. Демська О. М., Кульчицький І. М. Словник омонімів української мови. Львів: Фенікс, 1996. 223 с.
5. Кочерган М. П. Словник російсько-українських міжмовних омонімів. Київ, 1997. 400 с.
6. Нечволод Л. І. Сучасний словник іншомовних слів. Харків, 2007. 768 с.
7. Новий тлумачний словник української мови: в 4 т. Київ: Аконті, 1998. Т. 1. 910 с.; Т. 2. 910 с.; Т. 3. 927 с.; Т. 4. 941 с.
8. Олійник І. С., Сидоренко М. М. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний тлумачний словник. Харків: Прапор, 1997. 462 с.
9. Орфографічний словник української мови / уклад. С. І. Головащук, М. М. Пещак, В. М. Русанівський, О. О. Тараненко. Київ: Довіра, 1994. 864 с.
10. Орфоепічний словник української мови: в 2 т. / уклад. М. М. Пещак, В. М. Русанівський, Н. М. Сологуб та ін. Київ: Довіра, 2001. Т. 1. 957 с.; Т. 2. 917 с.
11. Полюга Л. М. Повний словник антонімів української мови. Київ: Довіра, 2008. 510 с.
12. Полюга Л. М. Словник синонімів української мови. Київ: Довіра, 2006. 477 с.
13. Словник іншомовних слів / за ред. О. С. Мельничука. Київ, 1974. 865 с.
14. Словник іншомовних слів / Л. О. Пустовіт, О. І. Скопненко, Г. М. Сюта та ін.; за ред. О. Пустовіт. Київ, 2000. 1018 с.
15. Словник української мови: в 11 т. Київ: Наук. думка, 1970–1980.
16. Словник лінгвістичних термінів / укл. Д. І. Ганич, І. С. Олійник. Київ: Вища шк., 1985. 360 с.
17. Словник труднощів української мови / за ред. С. Я. Єрмоленко. Київ: Вища шк., 1989. 336 с.
18. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологічний словник української мови. Київ: Освіта, 1998. 224 с.

12. Інформаційні ресурси

1. Бібліотека БДПУ (www.bdpu.org/library)
2. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua>)
3. Лінгвістичний портал з української мови (<http://www.mova.info>)
4. Google Академія (<https://scholar.google.com>)
5. Лінгвістичний портал з української мови (<http://www.rozum.org.ua>)
6. Портал української мови та культури (<http://www.slovyk.net>)
7. Академічний тлумачний словник (<http://sum.in.ua/s/>)